

UOHSX006OTB2

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S53/2005/DP-27682/2014/820/TPI

Brno: 23. 12. 2014

Ve správním řízení sp. zn. S 53/05 vedeném Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže ve věci možného zneužití dominantního postavení účastníkem řízení – společností RWE Supply & Trading CZ, a.s. (dříve RWE Transgas, a.s.), se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, zastoupeným JUDr. Pavlem Dejlem, LL.M., Ph.D., advokátem, se sídlem Praha 1, Jungmannova 24, pokračujícím po vydání rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2012, č. j. 62 Af 56/2011-647, a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 9. 2014, č. j. ÚOHS-R98/2006/01-19849/2014/311/EDy, vydává Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v souladu s § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, toto:

rozhodnutí:

1. Účastníkovi řízení – společnosti RWE Supply & Trading CZ, a.s. (dříve RWE Transgas, a.s.), se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, se za porušení zákazu uvedeného v § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 4. 2007, a za porušení zákazu uvedeného v článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství, popsaná ve výrokové části I. bod 1. rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. 3. 2007, č. j. R 98/2006/01-05326/2007/300, jichž se dopustil tím, že v období od 5. 11. 2004 do 10. 8. 2006 neumožnil provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležejícím do holdingu skupiny RWE uzavřít Rámcové smlouvy o podmínkách koupě a prodeje zemního plynu a Smlouvy kupní o koupi a prodeji zemního plynu – Dílčí kupní smlouvy za takových podmínek upravujících strukturu ceny, revize a následné revize jednotkové ceny a zvláštní podmínky ohledně povinnosti projednat množství zemního plynu

při přechodném podstatném snížení odběru, které by ve svém souhrnu těmto provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležícím do holdingu skupiny RWE umožnily účinně konkurovat provozovatelům regionálních distribučních soustav náležícím do holdingu skupiny RWE, ukládá dle § 22 odst. 2 ve spojení s § 21a odst. 5 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 4. 2007, pokuta ve výši **39 778 000 Kč** (slovy: třicet devět milionů sedm set sedmdesát osm tisíc korun českých).

Uložená pokuta je splatná do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. Podle § 11 odst. 3 ve spojení s § 21a odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 4. 2007, se společnosti RWE Supply & Trading CZ, a.s. (dříve RWE Transgas, a.s.), se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, jednání popsané ve výrokové části I. bod 1. rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. 3. 2007, č. j. R 98/2006/01-05326/2007/300, **do budoucna zakazuje**.
3. Ve správním řízení sp. zn. S 53/05 vedeném ve věci možného porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 4. 2007, **nebylo prokázáno**, že společnost RWE Supply & Trading CZ, a.s. (dříve RWE Transgas, a.s.), se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, porušila v období od 26. 1. 2005 do 10. 8. 2006 § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 4. 2007 tím, že bez objektivně ospravedlnitelných důvodů odmítala provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležícím do holdingu skupiny RWE dodávat na velkoobchodní úrovni zemní plyn určený pro kategorii oprávněných zákazníků do kterékoli bilanční zóny jednotlivých provozovatelů regionálních distribučních soustav, a vytvářela tak bariéry pro rozvoj konkurence.
4. Ve správním řízení sp. zn. S 53/05 vedeném s účastníkem řízení – společností RWE Supply & Trading CZ, a.s. (dříve RWE Transgas, a.s.), se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135 IČ 26460815, ve věci možného porušení článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství tímž jednáním popsaným v bodě 3. výroku tohoto rozhodnutí, nebyl dle čl. 5 věty druhé Nařízení rady (ES) č. 1/2003, o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, **shledán** Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže **důvod k zásahu** ve smyslu článku 5 věty první téhož Nařízení.
5. Dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení – společnosti RWE Supply & Trading CZ, a.s. (dříve RWE Transgas, a.s.), se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135 IČ 26460815, ukládá povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

Dosavadní průběh správního a soudního řízení

6. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“) obdržel, zejména v druhé polovině roku 2005, několik stížností od oprávněných zákazníků (viz např. podněty pod č. j. P 335/05, P 421/05, P 428/05, P 455/05, P 464/05 atd.) týkajících se dramatického zvýšení ceny dodávky plynu oproti cenám pro kategorii chráněných zákazníků. Vedle výše ceny, případně jejího netransparentního stanovení, si oprávnění zákazníci stěžovali i na další nepřiměřené obchodní podmínky, jakými byly závazky na provádění týdenních a denních nominací, nepředvídatelnost ceny při požadavku na nastavení roční a měsíční kapacity, prodej uskladněného plynu nakoupeného v minulém roce za nižší ceny jen pro chráněné zákazníky, požadavky na nepřiměřené sankce za nedodržení sjednaného nebo nominovaného množství, závazek k odběru sjednaného množství plynu bez znalosti jeho ceny atd. Tyto stížnosti od oprávněných zákazníků směřovaly proti některým provozovatelům regionálních distribučních soustav (dále též „**PRDS**“), kteří náleží do holdingu skupiny RWE (dále též „**konsolidovaní PRDS**“), a samotné společnosti RWE Supply & Trading CZ, a.s. (dříve RWE Transgas, a.s.), se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815 (dále též „**účastník řízení**“, „**společnost RWE**“).
7. Úřad po analýze získaných informací zahájil z vlastního podnětu správní řízení sp. zn. S 53/05 se společností RWE. Dne 10. 8. 2006 vydal Úřad rozhodnutí č. j. S 53/05-14253/06/610 (dále též „**první rozhodnutí Úřadu**“), jehož výrok zněl takto:

Společnost RWE Transgas, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Praha 10 – Strašnice, PSČ 100 98, IČ 264 60 815,

1) tím, že v době od 5. 11. 2004 předkládala provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležícím do holdingu skupiny RWE návrhy Rámcových smluv o podmínkách koupě a prodeje zemního plynu a Smluv kupních o koupi a prodeji zemního plynu - Dílčích kupních smluv, obsahující cenové a další obchodní podmínky, které tyto provozovatele regionálních distribučních soustav nenáležící do holdingu skupiny RWE bez objektivně ospravedlnitelných důvodů znevýhodňují v hospodářské soutěži oproti provozovatelům regionálních distribučních soustav do holdingu skupiny RWE náležícím,

2) tím, že v době od 1. 1. 2005 stanovila podmínky v Rámcových smlouvách o podmínkách koupě a prodeje zemního plynu a Smlouvách kupních o koupi a prodeji zemního plynu - Dílčích kupních smlouvách uzavřených s provozovatelem regionálních distribučních soustav náležícím do holdingu skupiny RWE a neprovedla změnu stávajících ustanovení ve smlouvách o prodeji a nákupu zemního plynu č. 3003/0150/98 a č. 3003/0338/96 uzavřených s provozovatelem regionálních distribučních soustav nenáležícím do holdingu skupiny RWE upravujících dodávky zemního plynu pro kategorii oprávněných zákazníků pouze do bilanční zóny jednotlivých provozovatelů regionálních distribučních soustav, čímž bez objektivně ospravedlnitelných důvodů vytvořila bariéry pro rozvoj konkurence,

3) tím, že pro období roku 2005 stanovila cenu za uskladnění plynu pro kategorii oprávněných zákazníků bez objektivně ospravedlnitelných důvodů ve stejné výši, jako byla stanovena cena za uskladnění plynu pro kategorii chráněných zákazníků,

zneužila ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů a ve smyslu ustanovení článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství od doby uvedené v bodě 1) a 2) této části výroku rozhodnutí do 10.

srpna 2006 a v roce 2005 dle bodu 3) této části výroku rozhodnutí své dominantní postavení na trhu dodávek zemního plynu určeného pro kategorii oprávněných zákazníků, a to na újmu jiných soutěžitelů a spotřebitelů.

Podle ustanovení § 11 odst. 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jednání popsané v části I. výroku tohoto rozhodnutí společnosti RWE Transgas, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Praha 10 – Strašnice, PSČ 100 98, IČ 264 60 815 do budoucna zakazuje.

Za porušení ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů a ustanovení článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství, dle části I. výroku tohoto rozhodnutí, ukládá Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dle ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů společnosti RWE Transgas, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Praha 10 – Strašnice, PSČ 100 98, IČ 264 60 815, pokutu ve výši 370 000 000,- Kč (slovy: tři sta sedmdesát milionů korun českých).

Pokuta je splatná do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vedený u České národní banky, pobočka Brno, č. účtu 3754-24825-621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede identifikační číslo účastníka řízení.

V souladu s ustanovením § 23 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, ukládá Úřad pro ochranu hospodářské soutěže následující opatření k nápravě:

Společnost RWE Transgas, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Praha 10 – Strašnice, PSČ 100 98, IČ 264 60 815 je povinna:

1) do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí předložit provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležícím do holdingu skupiny RWE návrhy smluv upravujících podmínky koupě a prodeje zemního plynu s účinností od 1.1.2007 tak, aby tyto smlouvy obsahovaly neznevýhodňující podmínky srovnatelné s podmínkami stanovenými pro provozovatele regionálních distribučních soustav náležející do holdingu skupiny RWE, pokud jde o podmínky cenové, dále podmínky upravující revizi ceny plynu a možnost upravit množství dodávaného plynu, při současném respektování přípustného objemu dodávky plynu a délky trvání smluvního vztahu,

2) stanovit délku smluvního vztahu v návrzích smluv předložených v souladu s částí IV. bod 1) výroku tohoto rozhodnutí maximálně na 5 let,

3) stanovit podmínky dle návrhů smluv předložených v souladu s částí IV. bod 1) výroku tohoto rozhodnutí tak, aby umožnily dodávku plynu určeného pro kategorii oprávněných zákazníků v rámci České republiky do bilanční zóny kteréhokoliv provozovatele regionální distribuční soustavy,

4) do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí učinit taková opatření, aby jakémukoliv jejímu odběrateli bylo umožněno zvolit dodávku jen samotné komodity nebo sdruženou dodávku plynu, tj. dodávku samotné komodity včetně přepravy a uskladnění plynu, s tím, že dodávka plynu určeného pro kategorii oprávněných zákazníků v rámci České republiky bude umožněna do bilanční zóny kteréhokoliv provozovatele regionální distribuční soustavy.

O splnění nápravných opatření obsažených v části IV. výroku tohoto rozhodnutí, je společnost RWE Transgas, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Praha 10 – Strašnice, PSČ 100 98, IČ 264 60 815 povinna písemně informovat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve lhůtě do 30 dnů po jejich realizaci, nejpozději do 120 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Správní řízení vedené se společností RWE Transgas, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Praha 10 - Strašnice, PSČ 100 98, IČ 264 60 815, ve věci možného porušení ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů a ustanovení článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství, které Úřad spatřoval v tom, že účastník řízení

v období leden, únor a březen 2005 v ceně za komoditu pro oprávněné zákazníky neuplatnil korekci vyplývající z efektu uskladnění levnějšího zemního plynu v podzemních zásobnících v roce 2004, se dle ustanovení § 30 zákona č. 71/1967, o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, zastavuje.

8. Proti prvnímu rozhodnutí Úřadu, konkrétně výrokovým částem I. až V., podal účastník řízení včas rozklad, o němž předseda Úřadu rozhodl svým rozhodnutím ze dne 12. 3. 2007, č. j. R 98/2006/01-05326/2007/300 (dále též „**první rozhodnutí o rozkladu**“). Výrok prvního rozhodnutí o rozkladu zněl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 53/05-14253/06/610 ze dne 10. 8. 2006 ve výrokových částech I. až III. m ě n í m takto:

1. Účastník řízení, společnost RWE Transgas, a.s., se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, tím, že

v období od 5. 11. 2004 do 10. 8. 2006 neumožnil provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležícím do holdingu skupiny RWE uzavřít Rámcové smlouvy o podmínkách koupě a prodeje zemního plynu a Smlouvy kupní o koupi a prodeji zemního plynu – Dílčí kupní smlouvy za takových podmínek upravujících strukturu ceny, revize a následné revize jednotkové ceny a zvláštní podmínky ohledně povinnosti projednat množství odběru zemního plynu při přechodném podstatném snížení odběru, které by ve svém souhrnu těmto provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležícím do holdingu skupiny RWE umožnily účinně konkurovat provozovatelům regionálních distribučních soustav náležícím do holdingu skupiny RWE,

zneužil svého dominantního postavení na velkoobchodním trhu dodávek zemního plynu určeného pro kategorii oprávněných zákazníků, a to na újmu jiných soutěžitelů a spotřebitelů,

čímž porušil

a) zákaz uvedený v § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů,

a

b) zákaz uvedený v článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství, neboť ke zneužití dominantního postavení došlo na podstatné části společného trhu a zneužití dominantního postavení mohlo ovlivnit obchod mezi členskými státy.

2. Účastník řízení, společnost RWE Transgas, a.s., se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, tím, že

v období od 26. 1. 2005 do 10. 8. 2006 bez objektivně ospravedlnitelných důvodů odmítal provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležícím do holdingu skupiny RWE dodávat na velkoobchodní úrovni zemní plyn určený pro kategorii oprávněných zákazníků do kterékoli bilanční zóny jednotlivých provozovatelů regionálních distribučních soustav, a vytvářel tak bariéry pro rozvoj konkurence,

zneužil svého dominantního postavení na velkoobchodním trhu dodávek zemního plynu určeného pro kategorii oprávněných zákazníků, a to na újmu jiných soutěžitelů a spotřebitelů,

čímž porušil

a) zákaz uvedený v § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů,

a

b) zákaz uvedený v článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství, neboť ke zneužití dominantního postavení došlo na podstatné části společného trhu a zneužití dominantního postavení mohlo ovlivnit obchod mezi členskými státy.

3. Podle § 11 odst. 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 1 odst. 4 téhož zákona, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jednání popsané ve výrokové části I. bod 1. a I. bod 2. tohoto rozhodnutí účastníku řízení, společnosti RWE Transgas, a.s., se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, do budoucna zakazuje.

4. Za porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství, dle výrokové části I. bod 1. a I. bod 2. tohoto rozhodnutí, ukládá Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 21a odst. 5 téhož zákona účastníku řízení, společnosti RWE Transgas, a.s., se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, pokutu ve výši

240.000.000,- Kč (slovy: dvě stě čtyřicet milionů korun českých).

Pokuta je splatná do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vedený u České národní banky, pobočka Brno, č. účtu 3754-24825-621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede identifikační číslo účastníka řízení.

5. Správní řízení vedené s účastníkem řízení, společností RWE Transgas, a.s., se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, ve věci možného porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství, které Úřad pro ochranu hospodářské soutěže spatřoval v tom, že účastník řízení v době od 1. 1. 2005 ve smlouvách upravujících podmínky koupě a prodeje zemního plynu uzavřených s provozovateli regionálních distribučních soustav náležejícími do holdingu skupiny RWE stanovil podmínky upravující dodávky zemního plynu pro kategorii oprávněných zákazníků pouze do bilanční zóny jednotlivých provozovatelů regionálních distribučních soustav, se dle § 30 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, z a s t a v u j e .

6. Správní řízení vedené s účastníkem řízení, společností RWE Transgas, a.s., se sídlem Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135, IČ 26460815, ve věci možného porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství, které Úřad pro ochranu hospodářské soutěže spatřoval v tom, že účastník řízení pro období roku 2005 stanovil cenu za uskladnění plynu pro kategorii oprávněných zákazníků bez objektivně ospravedlnitelných důvodů ve stejné výši, jako byla stanovena cena za uskladnění plynu pro kategorii chráněných zákazníků, se dle § 30 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, z a s t a v u j e .

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 53/05-14253/06/610 ze dne 10. 8. 2006 se ve výrokových částech IV. a V. r u š í .

9. Změna výrokové části I. bod 1) prvního rozhodnutí Úřadu spočívala ve formulačním zpřesnění vytykaného jednání. Změna výrokové části I. bod 2) prvního rozhodnutí Úřadu spočívala v zúžení vytykaného jednání jen na jednání účastníka řízení uplatňované vůči provozovatelům regionálních distribučních soustav nenáležejícím do holdingu skupiny RWE (dále jen „**nekonsolidovaní PRDS**“) a ve změně časového vymezení jeho počátku; tato úprava vedla současně k nutnosti zastavit správní řízení v části týkající se téhož jednání uplatňovaného vůči konsolidovaným PRDS – což bylo provedeno ve výrokové části I. bod 5.

prvního rozhodnutí o rozkladu. Ve výrokové části I. bod 3. předseda Úřadu nově vyslovil zákaz pokračování jednání do budoucna reflektující zpřesněný popis jednání dle výrokové části I., body 1. a 2. prvního rozhodnutí o rozkladu. Ve výrokové části I. bod 4. předseda Úřadu změnil výrokovou část III. prvního rozhodnutí Úřadu o pokutě tak, že za porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a článku 82 Smlouvy o založení Evropského společenství (dále též „**Smlouva ES**“)¹, popsaná ve výrokové části I. bod 1. a bod 2. svého rozhodnutí snížil účastníku řízení pokutu na částku 240 000 000 Kč. Ve výrokové části I. bod 6. zastavil předseda Úřadu správní řízení ohledně deliktu vymezeného ve výrokové části I. bod 3. prvního rozhodnutí Úřadu (cena za uskladnění plynu pro kategorii oprávněných a pro kategorii chráněných zákazníků). Ve výrokové části II. předseda Úřadu zrušil výrokovou část IV. (uložení nápravného opatření) a V. (prokázání splnění nápravného opatření) prvního rozhodnutí Úřadu.

10. První rozhodnutí o rozkladu **nabylo právní moci dne 13. 3. 2007.**

Řízení před správními soudy

11. Proti výrokové části I. bod 1. až 4. prvního rozhodnutí o rozkladu podal účastník řízení včas ke Krajskému soudu v Brně (dále též „**krajský soud**“) žalobu, o které krajský soud rozhodl rozsudkem č. j. 62 Ca 8/2007-171 ze dne 22. 10. 2007 tak, že první rozhodnutí o rozkladu v rozsahu napadeném žalobou zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení pro nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost, neboť dle něj Úřad na skutkově totéž jednání aplikoval souběžně jak vnitrostátní (§ 11 odst. 1 zákona) tak i unijní (čl. 82 Smlouvy ES) normu a sankci uložil za porušení obou uvedených právních norem, což bylo dle názoru krajského soudu v rozporu se zásadou zákazu dvojího trestání.
12. Na základě kasační stížnosti Úřadu Nejvyšší správní soud (dále též „**NSS**“) rozsudkem č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008 (dále též „**první rozsudek NSS**“) rozsudek krajského soudu ze dne 22. 10. 2007 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
13. Krajský soud novým rozsudkem ze dne 23. 10. 2009, č. j. 62 Ca 78/2008-452 (dále též „**druhý rozsudek KS**“) první rozhodnutí o rozkladu ve výrokové části I., bod 1., 2., 3. a 4. zrušil a vrátil věc Úřadu k dalšímu řízení. Důvodem byla nepřezkoumatelnost prvního rozhodnutí o rozkladu v otázce geografického vymezení relevantního trhu (velkoobchodního trhu dodávek zemního plynu určeného pro kategorii oprávněných zákazníků) územím České republiky.
14. I tento druhý rozsudek KS napadl Úřad kasační stížností, na jejímž základě NSS, přisvědčiv kasačním námitkám, rozsudkem č. j. 5 Afs 52/2010-548 ze dne 6. 9. 2011 (dále též „**druhý rozsudek NSS**“) druhý rozsudek KS zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, přičemž uzavřel, že

---

¹ Úřad uvádí, že k 1. 12. 2009 došlo k přejmenování Smlouvy ES na Smlouvu o fungování Evropské unie (viz čl. 2 Lisabonské smlouvy), přičemž současně došlo k přečíslování článků původní Smlouvy ES, kdy čl. 82 Smlouvy ES je nyní obsažen v čl. 102 Smlouvy o fungování Evropské unie. Nové ustanovení čl. 102 Smlouvy o fungování Evropské unie je však zcela totožného znění jako ustanovení čl. 82 Smlouvy ES.

„závěr stěžovatele [Úřadu] o vymezení tohoto trhu územím ČR je nejen přezkoumatelný, ale i správný.“

15. Krajský soud vázán právním názorem NSS následně svým rozsudkem ze dne 19. 1. 2012, č. j. 62 Af 56/2011-647 (dále též „**třetí rozsudek KS**“), zrušil první rozhodnutí o rozkladu ve výrokové části I., bod 2., 3. a 4. a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení a ve zbylé části žalobu zamítl.
16. Krajský soud shledal nedůvodnými námitky poukazující na procesní pochybení Úřadu v rámci správního řízení. Neshledal pochybení ve vymezení předmětu řízení na jeho počátku ani v celém jeho průběhu. Předmět i rozsah řízení byl řádně popsán v oznámeních o zahájení správního řízení ze dne 21. 11. 2005 a 7. 3. 2006. Účastníku řízení bylo umožněno se k vymezení a posuzovanému rozsahu deliktu vyjádřit a uplatnit své právo na obhajobu, čehož aktivně využíval. Závěry, k nimž Úřad v obou stupních rozhodování dospěl, proto respektují předmět i rozsah správního řízení. Taktéž postup Úřadu, kdy před vydáním prvního rozhodnutí o rozkladu neumožnil účastníku řízení seznámit se s podklady rozhodnutí a navrhnout jejich doplnění, nepředstavoval dle krajského soudu vadu v řízení, neboť Úřad po vydání prvního rozhodnutí Úřadu neprováděl další důkazy a předseda Úřadu při svém rozhodování vycházel ze skutkového stavu, jenž zde byl v době rozhodování v prvním stupni správního řízení (před vydáním prvního rozhodnutí Úřadu pak byl účastník řízení s podklady pro rozhodnutí seznámen). Správně dle krajského soudu postupoval Úřad i při jednání o účastníkem řízení navržených opatřeních k nápravě, když účastníkem navržená opatření nepřijal, protože nebyla splněna jedna ze základních podmínek pro přijetí návrhu, a to že účastník řízení od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu o tomto návrhu nesmí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.
17. Kasační stížnost podanou účastníkem řízení proti třetímu rozsudku KS zamítl NSS ve svém rozsudku ze dne 28. 3. 2014, č. j. 5 Afs 15/2012-102 (dále též „**třetí rozsudek NSS**“).

Druhé rozhodnutí o rozkladu

18. Po vrácení věci krajským soudem Úřadu k dalšímu řízení vydal předseda Úřadu dne 19. 9. 2014 rozhodnutí č. j. ÚOHS-R98/2006/01-19849/2014/311/Edy (dále též „**druhé rozhodnutí o rozkladu**“), jímž v souladu s třetím rozsudkem KS zrušil první rozhodnutí Úřadu ve výrokové části I. bod 2. a ve výrokové části II. (zákaz jednání do budoucna) a III. (pokuta) a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení. Druhé rozhodnutí o rozkladu nabylo právní moci **dne 22. 9. 2014**. K tomu Úřad pro přehlednost doplňuje, že výroková část I. bod 1) prvního rozhodnutí Úřadu ve znění změny provedené prvním rozhodnutím o rozkladu nabyla právní moci (spáchání správního deliktu bylo potvrzeno třetím rozsudkem KS), výroková část IV. a V. (nápravné opatření a prokázání jeho splnění) prvního rozhodnutí Úřadu byla pravomocně zrušena (viz výroková část II. prvního rozhodnutí o rozkladu). Pravomocná je též výroková část I. bod 6. prvního rozhodnutí o rozkladu, kterou došlo k zastavení řízení ohledně jednání popsaného ve výrokové části I. bod 3) prvního rozhodnutí Úřadu. Pravomocná je rovněž nová výroková část I. bod 5. prvního rozhodnutí o rozkladu o zastavení řízení v části týkající se jednání vůči konsolidovaným PRDS.

Závěry krajského soudu v třetím rozsudku KS

19. Krajský soud odkázal v otázce vymezení relevantního trhu z věcného a geografického hlediska na druhý rozsudek NSS, kde bylo uvedeno, že závěry Úřadu v otázce vymezení relevantního trhu jsou nejen přezkoumatelné, ale i správné. Současně se krajský soud ztotožnil se závěry Úřadu ohledně posouzení existence dominantního postavení účastníka řízení na relevantním trhu.
20. Krajský soud rovněž uvedl, že spáchání deliktu, jak je popsáno ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu, považuje za prokázané, jeho odůvodnění za přezkoumatelné a celkový závěr Úřadu v této otázce z pohledu aplikace zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 4. 2007 (dále též „**zákon**“) a Smlouvy ES za zákonný.
21. Na druhou stranu však krajský soud neshledal oporu v podkladech pro rozhodnutí pro delikt uvedený ve výroku I. bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu, a to zejména z důvodu, že nebylo dostatečně prokázáno, zda oba nekonsolidovaní PRDS (Pražská plynárenská, a. s. a Jihočeská plynárenská, a. s.) skutečně požadovali změnu ustanovení o místě dodání plynu do jiné bilanční zóny a od kdy a jakým způsobem se mohly případně projevit účinky této odmítavé reakce v hospodářské soutěži.
22. Za daných okolností musel krajský soud zrušit i související výrokovou část I. bod 3. prvního rozhodnutí o rozkladu, kterým předseda Úřadu zakázal účastníku řízení pokračovat do budoucna v jednání popsaném ve výrokové části I. bod 1. a bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu.
23. Krajský soud dále zrušil výrok o pokutě (výrok I. bod 4. prvního rozhodnutí o rozkladu). Ten považoval za nepřezkoumatelný, neboť z něho „nelze [...] zjistit, za který z deliktů Úřad pokutu primárně ukládal a jakým způsobem přihlédl ke zbylému jednání. [...] není možné přezkoumat, jakými úvahami se v tomto ohledu žalovaný řídil a zda postupoval v souladu se zásadou absorpční nebo zda naopak konečná výše sankce není výsledkem nepřipustné kumulace.“ Pro další řízení pak zavázal Úřad postupovat při ukládání sankce za jednotlivé sbíhající se delikty v souladu s absorpční zásadou a celkovou výší pokuty ve svém rozhodnutí náležitě odůvodnit.
24. Uvedené závěry krajského soudu byly s drobnými korekcemi potvrzeny třetím rozsudkem NSS. Korekce NSS se týkaly posouzení podstaty jednání, v němž Úřad spatřoval zneužití dominantního postavení. Ani jedna z korekcí však neměla vliv na správnost skutkového zjištění a zákonnost rozhodnutí. V dalším řízení je tak Úřad vázán právním názorem vysloveným krajským soudem s přihlédnutím k právnímu názoru NSS vyslovenému v potvrzujícím rozsudku a samozřejmě i právními názory vyslovenými v předchozích rozsudcích NSS v této věci.

Závazný právní názor vyslovený předsedou Úřadu v druhém rozhodnutí o rozkladu

25. V druhém rozhodnutí o rozkladu předseda Úřadu správní orgán prvního stupně zavázal k posouzení otázky, zda oba nekonsolidovaní PRDS skutečně požadovali změnu stávající smlouvy v ustanovení o místě dodání, případně jaký konkrétní požadavek na místo dodání vznášeli, od kdy, a jak na něj reagoval účastník řízení a zda pro jeho reagování existovaly objektivně ospravedlnitelné důvody, jaké účinky reakce účastníka řízení vyvolávala, od kdy se případně mohly tyto účinky projevit v hospodářské soutěži a byla-li jimi způsobena újma. Současně má orgán prvního stupně na základě skutkových zjištění, k nimž po provedeném dokazování dospěje, posoudit, zda předmětné jednání účastníka řízení je zákonem, resp. čl. 82 Smlouvy ES zakázáno, a podle toho specifikovat výrok o vině a tomu přizpůsobit ostatní navazující výroky a své závěry v novém rozhodnutí podložit a důkladně vysvětlit. V případě, že budou splněny všechny zákonem vyžadované předpoklady, má být za prokázaná porušení uložena odpovídající pokuta.
26. V případě prokázání protisoutěžního jednání je prvostupňový orgán zavázán do budoucna zakázat jednání, a to i ve vztahu k již pravomocně deklarovanému porušení popsanému ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu.
27. Předseda Úřadu v druhém rozhodnutí o rozkladu rovněž uvedl, že cit.: *„Z odůvodnění výroku o pokutě musí být dále zřejmé, že pokuta byla uložena a náležitě odůvodněna s přihlédnutím ke všem okolnostem případu, zejména pak za situace, kdy je pokuta ukládána za více deliktů, musí orgán prvního stupně při jejím ukládání postupovat v souladu s absorpční zásadou a vyměřit pokutu za jeden ze sbíhajících se správních deliktů (ten nejzávažnější) a současně musí být z odůvodnění rozhodnutí patrné, jak v rámci hodnocení závažnosti jednání přihlédl k jako k přitěžující okolnosti k tomu, že bylo spácháno více správních deliktů.“*

Prvostupňové správní řízení po vydání druhého rozhodnutí o rozkladu

Procesní postup Úřadu

28. Předseda Úřadu se v druhém rozhodnutí o rozkladu (v bodech 61. až 66.) zabýval otázkou znění procesních předpisů rozhodných pro toto řízení. Prvostupňový orgán tedy konstatuje, že v pokračujícím prvostupňovém řízení se z hlediska procesního řídí zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“) a procesními ustanoveními zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 11. 2012.

Doplnění dokazování

29. Vzhledem k právnímu názoru předsedy Úřadu vyjádřenému v druhém rozhodnutí o rozkladu, kterým je prvostupňový orgán vázán, provedl Úřad v pokračujícím správním řízení došetření jednání společnosti RWE popsaného ve výrokové části I. bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu; k tomu účelu si vyžádal doplňující informace a podklady od společností Pražská

plynárenská, a.s., Jihočeská plynárenská, a.s. (nekonsolidovaní PRDS) a také od účastníka řízení.

30. Výše uvedené společnosti vzhledem k značnému časovému odstupu a rovněž interním skartačním lhůtám neposkytly Úřadu žádné nové informace a podklady, na základě kterých by bylo možné prokázat, že společnost RWE odmítala dodat plyn některému z nekonsolidovaných PRDS.
31. Z tohoto důvodu Úřad uzavírá, že po posouzení všech informací a podkladů obsažených ve správním spise sp. zn. S 53/05 nelze nepochybně prokázat, že se účastník řízení dopustil porušení § 11 odst. 1 zákona a porušení čl. 82 Smlouvy ES popsaného ve výrokové části I. bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu. Z uvedeného důvodu nezbylo, nežli ve výroku tohoto rozhodnutí konstatovat, že nebylo prokázáno, že účastník řízení porušil v období od 26. 1. 2005 do 10. 8. 2006 § 11 odst. 1 zákona jednáním spočívajícím v tom, že bez objektivně ospravedlnitelných důvodů odmítal nekonsolidovaným PRDS dodávat na velkoobchodní úrovni zemní plyn určený pro kategorii oprávněných zákazníků do kterékoli bilanční zóny jednotlivých provozovatelů regionálních distribučních soustav, a vytvářel tak bariéry pro rozvoj konkurence. Z důvodu neprokázání předmětného jednání pak Úřad rovněž neshledal dle čl. 5 věty druhé Nařízení rady (ES) č. 1/2003, o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy ES, důvod k zásahu ve smyslu čl. 5 věty první citovaného Nařízení.
32. Úřad se s ohledem na výše uvedený závěr již blíže nezabýval dalšími skutečnostmi, které předseda Úřadu považoval za nezbytné posoudit k prokázání jednání účastníka řízení popsaného ve výrokové části I. bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu, a rovněž ani námitkami účastníka řízení vztahujícími se k tomuto jednání.
33. Úřad tedy shrnuje, že bude stanovovat vyšší pokuty pouze za správní delikt popsaný ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu (viz citace uvedená v bodě 8. odůvodnění tohoto rozhodnutí), jež byla pravomocně potvrzena třetím rozsudkem KS.

Použité znění zákona pro posouzení sankce za správní delikt a příznivost pozdější úpravy

34. Při posouzení, dle kterého znění zákona o ochraně hospodářské soutěže se bude účastníkovi řízení ukládat sankce (pokuta) za spáchaný správní delikt, Úřad vyšel z ustanovení čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, z něhož plyne, že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, přičemž pozdějšího znění zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. I když se zde hovoří o soudním trestání, dle judikatury Ústavního soudu (např. nález č. j. III. ÚS 611/01 nebo II. ÚS 192/05 a Pl. ÚS 21/96) je třeba tuto zásadu aplikovat i na správní trestání.
35. S ohledem na výše uvedené je nutno připomenout, že zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) nabyl účinnosti dne 1. 7. 2001 a od počátku své účinnosti až do současnosti prošel několika novelizacemi.

36. Jak bylo již konstatováno výše, protiprávnost určitého jednání se posuzuje dle právní normy účinné v době spáchání deliktu, není-li pozdější právní úprava pro účastníka řízení příznivější. Za dobu spáchání deliktu se pak považuje okamžik dokonání deliktu. Ohledně deliktu popsaného ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu má Úřad za to, že trval prokazatelně do data vydání prvního rozhodnutí Úřadu, tj. do 10. 8. 2006, a tudíž je třeba primárně aplikovat zákon ve znění platném a účinném do 30. 4. 2007 (viz zkratka „zákon“ výše).
37. Vzhledem k výše uvedenému Úřad rovněž zvažoval, zda znění zákona po některé jeho novele není pro účastníka řízení příznivější. K tomu je nutné uvést, že pozdější právní úprava zákona nedoznala žádných změn v náležitostech skutkové podstaty správního deliktu zneužití dominantního postavení. Došlo pouze k podrobnější specifikaci jedné z demonstrativně uvedených skutkových podstat porušení § 11 odst. 1, v písm. f) zákona, přičemž tato změna se nijak netýká deliktu spáchaného účastníkem řízení.
38. Nelze rovněž dovodit, že by kterékoliv pozdější znění zákona mohlo být pro účastníka řízení příznivější. Posuzované porušení zákona je správním deliktem i podle pozdějších znění zákona až dosud. Rovněž zákonná výše sankce (do 10 % čistého obratu za poslední ukončené účetní období) se až dosud nezměnila. Ustanovení § 22b odst. 1 zákona po novele provedené zákonem č. 155/2009 Sb. (liberační důvod), podle kterého právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení zákonné povinnosti zabránila, se na jednání účastníka řízení neuplatní, neboť v řízení nebylo zjištěno, že by byly naplněny podmínky pro zproštění se odpovědnosti za daný správní delikt.
39. Kritéria pro uložení sankce dle § 22b odst. 2 zákona po novele provedené zákonem č. 155/2009 Sb. jsou přes formulační odlišnost podobná těm zakotveným v § 22 odst. 2 zákona.² Zánik odpovědnosti za delikt upravený v § 22b odst. 3 zákona po novele provedené zákonem č. 155/2009 Sb. nemůže účastník řízení z povahy věci využít, neboť správní řízení bylo již včas zahájeno.
40. Pozdější právní úprava přinesla určitou změnu, pokud jde o zkoumání subjektivní stránky deliktu. Dle § 22 odst. 2 zákona mohl Úřad uložit soutěžitelům pokutu, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti porušili § 11 odst. 1 zákona. Úřad pak konstantně hodnotil jako závažnější způsob porušení zákona, resp. jako přitěžující okolnost pouze prokázané zavinění ve formě úmyslu. Nyní účinné znění zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále též „**platné znění zákona**“), tj. znění po jeho poslední novele provedené zákonem č. 360/2012 Sb., již nevyžaduje zkoumání a rozlišování subjektivní stránky deliktu při ukládání pokut, odpovědnost za delikt je konstruována jako objektivní. Tento rozdíl však není právní úpravou

---

² § 22 odst. 2 zákona uváděl kritéria demonstrativním způsobem, když výslovně byla zmíněna závažnost, délka trvání a opakování porušování. Dle § 22b odst. 2 zákona ve znění zákona č. 155/2009 Sb. Úřad při stanovení výměry pokuty přihlédl k závažnosti správního deliktu, způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Úřad nepochybuje, že délka trvání porušení a opakování porušení mají vliv na závažnost správního deliktu. Proto lze mít za to, že kritéria nastavená po citované novele jsou obdobná.

příznivější, neboť Úřad je oprávněn i při ukládání pokuty dle platného znění zákona nadále zohlednit úmyslné porušení zákona jako přitěžující okolnost, a to při posuzování kritéria závažnosti správního deliktu, zejména způsobu jeho spáchání.

41. Ani poslední novela zákona o ochraně hospodářské soutěže provedená zákonem č. 360/2012 Sb. nepředstavuje pro účastníka řízení příznivější právní úpravu. I když tato novela kodifikovala institut „narovnání“, dle kterého by mohlo dojít za splnění určitých podmínek ke snížení výsledné částky pokuty, nemohl být v daném případě tento institut aplikován, a to zejména s ohledem na skutečnost, že tyto podmínky již nemohou být splněny a zároveň by nemohl být naplněn účel narovnání;³ v tomto správním řízení se již totiž nerozhoduje o spáchání správního deliktu – rozhodnutí o tom je již pravomocné, ale toliko o jeho následcích, zejména o výši pokuty.
42. Úřad tak uzavírá, že pozdější právní úprava nepředstavuje pro účastníka řízení příznivější právní úpravu. Na jednání účastníka řízení je tudíž na místě aplikovat úpravu zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), účinnou do 30. 4. 2007.

Pokuta

Východiska pro uložení pokuty

43. Při posuzování jednání soutěžitelů dle článku 81 nebo 82 Smlouvy ES postupuje Úřad na základě § 21a odst. 5 dle § 22 zákona. Podle § 22 odst. 2 zákona může Úřad soutěžitelům uložit pokutu do výše 10 milionů Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti porušili zákazy stanovené v § 3 odst. 1, § 11 odst. 1 a § 18 odst. 1 zákona nebo neplní opatření uložená podle § 7 odst. 2 nebo § 11 odst. 3 anebo podle § 18 odst. 5 zákona.
44. Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení Úřadu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Uložená pokuta by měla plnit jak funkci represivní, tak preventivní. Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však ovšem byl pro něj likvidační.⁴
45. Úřad dále konstatuje, že účastník řízení při své podnikatelské činnosti generuje čistý obrat. Úřad pak při ukládání pokuty dle zákona rozhodl v souladu s rozhodovací praxí aplikovanou za účinnosti tohoto zákona, že bude vycházet při vyměření pokuty (její kalkulaci) z čistého

---

³Srov. <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/zakazane-dohody-a-zneuziti-dominance/procedura-narovnani.html>.

⁴ Srov. např. rozsudek krajského soudu č. j. 62 Ca 27/2006 - 171 ze dne 6. 4. 2007, který byl potvrzen rozsudkem NSS č. j. 8 Afs 48/2007-235 ze dne 26. 4. 2010.

obratu účastníka řízení, a to za poslední rok (ukončené účetní období) před vydáním prvního rozhodnutí Úřadu. Jde o účetní období úzce se vztahující k období spáchání postihovaného protisoutěžního jednání; tento postup nebude atakovat legitimní očekávání účastníka řízení, neboť je v souladu s rozhodovací praxí Úřadu a tudíž předvídatelný (kalkulace výše sankce z čistého obratu aktuálně ukončeného účetního období, jehož časové určení je ovlivněno zejména délkou soudního řízení, by neumožňovala předvídatelnost postupu Úřadu). Vzhledem k tomu, že pro účely dodržení zákonné maximální hranice výše pokuty do 10 % čistého obratu aktuální judikatura⁵ požaduje, aby dodržení zákonné maximální výše pokuty bylo posouzeno dle čistého obratu za poslední ukončené účetní období před vydáním prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jímž se pokuta ukládá, vyžádal Úřad také obrat účastníka řízení za rok 2013.

Doplnění podkladů pro účely vyměření pokuty

46. Po vydání druhého rozhodnutí o rozkladu a vrácení věci Úřadu jako orgánu prvního stupně k dalšímu řízení a rozhodnutí Úřad ověřil, že v řízení byl Úřadem vyžádán při ústním jednání konaném dne 16. 5. 2006 od účastníka řízení jeho čistý obrat za poslední ukončené účetní období. V odpovědi ze dne 24. 5. 2006 účastník řízení doložil celkový čistý obrat výroční zprávou za rok 2005. Z výroční zprávy je patrné, že čistý obrat účastníka řízení za rok 2005 činil 71 172 655 000 Kč. Z uvedené výše čistého obratu za rok 2005 pak Úřad vycházel v řízení.
47. Za účelem posouzení nepřekročení zákonného maxima výše pokuty vyžádal Úřad přípisem ze dne 24. 10. 2014 od účastníka řízení výši obratu dosaženého účastníkem řízení za poslední ukončené účetní období. Účastník řízení ve své odpovědi ze dne 11. 11. 2014 uvedl, cit.: *„...dosažený obrat v rámci velkoobchodních dodávek plynu na území České republiky v roce 2013 činil 9.889.006.891 Kč bez DPH při vyloučení in-house dodávek“*. Z poskytnutých podkladů účastníkem řízení Úřad ověřil, že čistý obrat účastníka řízení v roce 2013 činil celkem 196 022 803 000 Kč.

Vyměření pokuty – posouzení kritérií

48. Zákonnými kritérii dle § 22 odst. 2 zákona, k nimž je Úřad povinen při ukládání pokuty především přihlédnout, jsou zejména závažnost, případné opakování a délka trvání porušování zákona. Vzhledem k tomu, že pokuta je ukládána podle zákona, je třeba se zabývat také subjektivní stránkou porušení zákona – viz § 22 odst. 2 zákona, cit.: *„soutěžitelům lze uložit pokutu (...), jestliže úmyslně nebo z nedbalosti porušili zákazy ...“*.
49. Při kalkulaci výše pokuty vycházel Úřad z údajů o čistém obratu účastníka řízení, a to především z výroční zprávy, resp. výkazu zisku a ztráty, a to za rok 2005. Dodržení zákonné maximální hranice výše pokuty pak zkoumal ve vztahu i k čistému obratu za rok 2013. Zjištěná výše čistého obratu účastníka řízení **za rok 2005 činila 71 172 655 000 Kč**. Čistý obrat účastníka řízení za poslední ukončené účetní období před vydáním tohoto rozhodnutí, tj. **za**

⁵ Viz též Usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Afs 57/2011 - 1234 ze dne 24. 6. 2014.

rok 2013, činí 196 022 803 000 Kč. V posledním kroku pak Úřad posoudil, zda výše pokuty nebude pro účastníka řízení s ohledem na jeho současnou celkovou finanční a majetkovou situaci likvidační.

Určení nejpřísněji trestného deliktu

50. Úřad ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu posuzoval jednání účastníka řízení, jež představuje porušení jak zákona, tak Smlouvy ES. Jde tedy o spáchání dvou deliktů jedním jednáním – v jednočinném souběhu.
51. Úřad je povinen při ukládání pokut za sbíhající se delikty v souladu s prvním rozsudkem NSS a ustálenou judikaturou⁶ aplikovat absorpční zásadu, přičemž povinnost orgánu prvního stupně aplikovat absorpční zásadu při ukládání pokuty za delikt popsany ve výrokové části I. prvního rozhodnutí o rozkladu vyjádřil i předseda Úřadu v druhém rozhodnutí o rozkladu a krajský soud v třetím rozsudku KS. Absorpční zásada spočívá v tom, že správní orgán je při rozhodování o sankci za jiné správní delikty spáchané ve vícečinném či jednočinném souběhu povinen uvést, za který delikt je pokuta primárně ukládána a dále zohlední spáchání dalších deliktů dle absorpční zásady. Skutečnost, že účastník řízení spáchal souběžně více deliktů (srov. dále), zvyšuje závažnost sankcionovaného protiprávního jednání a projevuje se uložením přísnější sankce ve formě navýšení sankce stanovené za nejpřísněji trestný delikt (jsou-li delikty shodně trestné, pak uložením primární sankce za jeden z nich a jejím zvýšením – přitížením za souběžně spáchání dalších deliktů). Nelze výslednou sankci uloženou za více spáchaných deliktů stanovit prostým součtem výše sankcí za jednotlivé delikty.
52. Za jeden skutek *de iure* se v právní nauce i praxi považují všechny takové projevy vůle pachatele navenek, které jsou pro tento následek kauzální, pokud jsou zahrnuty zaviněním.⁷ Strukturu skutku *de iure* tvoří jednání a jím zapříčiněný následek. V tomto smyslu jsou jediným skutkem *de iure* i pokračující, hromadné a trvající delikty.⁸ Dle trestněprávní teorie má delikt popsany ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu charakter trvajícího deliktu. Trvajícím jiným správním deliktem je takový správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal.
53. Pro uložení pokuty je tedy třeba určit, který ze dvou specifikovaných deliktů ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu je deliktem nejpřísněji trestným, a z něj vyjít při určení sankce v rámci tohoto správního řízení. Horní hranice sankce je ve vztahu k oběma posuzovaným deliktům totožná, neboť § 22 odst. 2 zákona se aplikuje podle § 21a odst. 5 zákona taktéž na porušení čl. 81 a 82 Smlouvy ES. Z tohoto pohledu se nezdá, že by zákonodárce v ČR považoval porušení čl. 81 a 82 Smlouvy ES za obecně závažnější, než obdobná porušení vnitrostátního zákona. V případě, že je u sbíhajících se správních deliktů

⁶ Srov. rozsudek NSS č. j. 7 Afs 7/2008-200 ze dne 3. 12. 2008 a rozsudek NSS č. j. 7 Afs 72/2012-45 ze dne 22. 11. 2012.

⁷ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu č. j. 3 Tz 6/84 ze dne 7. 5. 1984, usnesení Nejvyššího soudu č. j. 11 Tdo 1440/2008 ze dne 27. 3. 2009 a usnesení Nejvyššího soudu č. j. 3 Tdo 1057/2014 ze dne 3. 9. 2014.

⁸ Srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 34/2013-29 ze dne 24. 1. 2014.

stanovena sankce shodná (jako v tomto případě), pak platí, že správní orgán uloží jedinou sankci ve výměře podle některého z nich a v rámci aplikace zásady absorpce zohlední, že účastník řízení se dopustil dalšího deliktu. V daném případě se jedná o jednočinný souběh dvou deliktů, tedy jediný skutek, z čehož plyne, že skutkové okolnosti spáchání deliktů jsou shodné a rovněž tak jejich účinky (jednání vedlo ke stejně závažnému narušení soutěže na relevantním trhu) a délka trvání jsou totožné. S ohledem na výše uvedené považuje Úřad závažnost obou deliktů za shodnou.

54. Z výše řečeného tak vyplývá, že za oba delikty popsané ve výroku I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu by byly uloženy shodné sankce (kritéria pojící se s určením její výše jsou shodná), protože tak výběr deliktu, za nějž je pokuta primárně ukládána (dále též „**primární delikt**“), je v tomto případě toliko formálním úkonem. Za těchto okolností a s ohledem na dopad jednání na trh v České republice Úřad volí jako primární delikt **porušení zákona** (tj. porušení národního práva) skutkem popsaným ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu.

Subjektivní stránka

55. Zákon předpokládá možnost uložení pokuty za protisoutěžní delikt, došlo-li k porušení zákazů stanovených zákonem úmyslně nebo z nedbalosti. Požadavek na zkoumání (a rozlišování) formy zavinění je pak i podle judikatury správních soudů relevantní z hlediska rozhodování o výši ukládané pokuty,⁹ kdy Úřad klade vyšší závažnost protisoutěžního jednání porušitele tam, kde k porušení dochází úmyslně.
56. Úřad v prvním rozhodnutí Úřadu kvalifikoval jednání účastníka řízení specifikované ve výrokové části I. bod 1) prvního rozhodnutí Úřadu (zpřesněné následně prvním rozhodnutím o rozkladu) jako porušení zákona z nedbalosti. Předseda Úřadu však v prvním rozhodnutí o rozkladu přehodnotil tento závěr správního orgánu prvního stupně, když posoudil jednání účastníka řízení spočívající v neumožnění uzavřít shora specifikované smlouvy nekonsolidovaným PRDS, resp. neumožnění těmto nekonsolidovaným PRDS účinně konkurovat PRDS konsolidovaným, jako jednání mající vylučovací charakter, kterého se účastník řízení dopustil úmyslně.
57. Úřad tak má za to, v souladu s výše uvedeným závěrem předsedy Úřadu, že se účastník řízení dopustil porušení § 11 odst. 1 zákona úmyslně.

Závažnost

58. Úřad při posouzení protisoutěžního jednání účastníka řízení vzal v úvahu, že ve svém důsledku nevedlo k vyloučení některého z účastníků – nekonsolidovaných PRDS, působících na vymezeném relevantním trhu. Toto jednání přímo neohrožovalo koncové spotřebitele

---

⁹ Srov. rozsudek krajského soudu č. j. 31 Ca 133/2005-62 ze dne 30. 11. 2006, potvrzený rozsudkem NSS č. j. 7 Afs 40/2007-111 ze dne 3. 10. 2008 a rozsudek krajského soudu č. j. 62 Ca 43/2007-216 ze dne 20. 1. 2009, potvrzený rozsudkem NSS č. j. 1 Afs 58/2009-541 ze dne 31. 3. 2010.

a jeho dopad na hospodářskou soutěž byl tudíž omezený. Z tohoto důvodu i v souladu s legitimním očekáváním účastníka řízení založeným tímto zjištěním již v prvním rozhodnutí Úřadu hodnotí Úřad primární delikt jako méně závažný. Tuto klasifikaci závažnosti, učiněnou orgánem prvního stupně již v prvním rozhodnutí Úřadu, shledal správnou i předseda Úřadu v prvním rozhodnutí o rozkladu.

59. Na druhou stranu, v posuzovaném období docházelo, resp. mělo docházet k vytvoření efektivní konkurence na trhu s plynem a byl veřejný zájem na tom, aby se hospodářská soutěž v odvětví plynárenství rozvíjela. Účastník řízení však činil kroky k posílení postavení konsolidovaných PRDS, a to z pohledu zákona a Smlouvy ES prostřednictvím zakázaných prostředků, omezoval stávající i potenciální dodavatele plynu v možnosti efektivně konkurovat konsolidovaným PRDS. Jak uvádí i NSS¹⁰, cit.: *„Od počátku liberalizace trhu s plynem tak vznikla na straně nekonsolidovaných distributorů [nekonsolidovaných PRDS] potřeba aktivizovat se proti překážkám nastaveným stěžovatelem, neboť namísto konkurenčního boje o oprávněné zákazníky na liberalizovaném trhu museli odvracet nepříznivé dopady stěžovatelova jednání“* a dále *„... nekonsolidovaní distributoři působili po zahájení liberalizace trhu s plynem na trhu za nestabilních a nerovných podmínek.“* Toto jednání tak představovalo pro dodavatele plynu (přímé konkurenty konsolidovaných PRDS) bariéru pro rozvoj jejich podnikání v liberalizujícím se sektoru a činilo tak tento sektor méně atraktivní pro potenciální nové soutěžitele. Výše uvedené skutečnosti zohlednil Úřad při stanovování výchozího podílu pokuty.

Délka trvání protisoutěžního jednání

60. Úřad se při ukládání pokuty rovněž zabýval i posouzením délky trvání porušení zákona. K tomu uvádí následující. Ve správním řízení sp. zn. S 53/05 bylo prokázáno, že účastník řízení zneužil své dominantní postavení na vymezeném trhu jednáním popsáním ve výrokové části I. bod. 1 prvního rozhodnutí o rozkladu v období od 5. 11. 2004 do 10. 8. 2006.
61. Úřad tak klasifikoval primární delikt z hlediska délky trvání jako delikt střednědobý, přesahující období jednoho roku. Pro výpočet pokuty Úřad vycházel z trvání protisoutěžního jednání v délce jednoho roku a devíti měsíců.

Opakované porušení zákona

62. Recidiva je obecně jedním z hledisek pro vyměření sankce (její zvýšení) a § 22 odst. 2 zákona ukládá Úřadu přihlížet k opakování porušení zákona.
63. Dále Úřad uvádí, že při stanovení pokuty v prvním rozhodnutí Úřadu vzal jako polehčující okolnost pro účastníka řízení skutečnost, že s účastníkem řízení dosud nevedl žádné správní řízení pro porušení soutěžních pravidel.

---

¹⁰ Srov. třetí rozsudek NSS.

64. Úřad tak uzavírá, že účastník řízení se v době spáchání deliktu deklarovaného ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu, za který je mu nyní ukládána pokuta, nedopustil opakovaného porušení zákona či Smlouvy ES.

Náprava protisoutěžního jednání

65. Předseda Úřadu v prvním rozhodnutí o rozkladu uvedl, že účastník řízení napravil své jednání již před vydáním prvního rozhodnutí o rozkladu, což zohlednil jako polehčující okolnost.
66. Úřad tak při výpočtu výše pokuty vzal v úvahu též skutečnost, že účastník napravil protisoutěžní jednání deklarované ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu již před jeho vydáním.

Přitěžující a polehčující okolnosti

67. Úřad zohlednil ve prospěch účastníka řízení jako polehčující okolnost, že účastník řízení se v minulosti nedopustil opakovaného porušení soutěžních pravidel. Na tomto místě Úřad podotýká, že si je vědom, že dle ustálené judikatury¹¹ (přijaté v období po vydání prvního rozhodnutí o rozkladu) nelze skutečnost, že se soutěžitel dopustil prvního porušení soutěžních pravidel, považovat za polehčující okolnost. Nicméně vzhledem k posouzení této skutečnosti jako polehčující okolnosti předsedou Úřadu v prvním rozhodnutí o rozkladu Úřad nahlíží na tuto skutečnost v tomto řízení shodně jako předseda Úřadu v uvedeném rozhodnutí.
68. Za další polehčující okolnost Úřad považuje odstranění protiprávního stavu vytýkaného Úřadem ze strany účastníka řízení, a to před vydáním prvního rozhodnutí o rozkladu.
69. Úřad však přitížil účastníkovi řízení při ukládání pokuty v souladu s absorpční zásadou za souběžné porušení § 11 odst. 1 zákona a také čl. 82 Smlouvy ES. Úřad dále zohlednil jako přitěžující okolnost skutečnost, že se účastník řízení dopustil porušení zákona úmyslně.

Výsledná výše pokuty

70. Stanovení výše pokuty provedl Úřad v několika krocích. Nejprve uvážil výši výchozího podílu pokuty za závažnost, přičemž kritérium závažnosti představuje největší díl v konečné výši pokuty. V dalším kroku v této základní částce zohlednil délku trvání porušení zákona stanoveným koeficientem a získanou základní částku v dalším kroku upravil z hlediska přitěžujících a polehčujících okolností.
71. Při stanovení výše pokuty vyšel Úřad ze skutečnosti, že se jednalo o méně závažný delikt (viz výše bod 58. a 59.), přičemž v rámci této kategorie závažnosti je namístě uvážit vyšší úroveň pokuty i s přihlédnutím ke skutečnosti, že k protisoutěžnímu jednání došlo v období na počátku liberalizace sektoru plynárenství, tedy v období, kdy primárně docházelo

---

¹¹ Srov. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 58/2009-541 ze dne 31. 3. 2010.

k formování nové struktury trhu, jež měla podpořit vznik konkurenčního prostředí. Úřad tak stanovil, v souladu se svou rozhodovací praxí, výchozí podíl pokuty za primární delikt ve výši **0,045 %** z čistého obrátu účastníka řízení dosaženého v roce 2005, který činil 71 172 655 000 Kč, což činí **32 027 695 Kč**.

72. Pro potřeby stanovení základní částky pokuty pak Úřad zohlednil délku protisoutěžního jednání. Dle Úřadu se délka trvání porušení zákona méně než jeden rok (krátkodobé porušení zákona) nijak výrazněji ve výši pokuty neprojeví, dobu delší než jeden rok je třeba v pokutě již zohlednit. Délku trvání porušení zákona (1 rok a 9 měsíců) Úřad hodnotil v souladu se svou rozhodovací praxí koeficientem 1,15. Výše základní částky pokuty po zohlednění délky trvání porušení zákona tak činí **36 831 849 Kč**.
73. Tuto částku pokuty pak Úřad upravil o dvě přitěžující a dvě polehčující okolnosti. Za porušení Smlouvy ES rozhodl Úřad zvýšit pokutu o 15 % základní částky. Za subjektivní stránku deliktu – úmyslné porušení zákona – Úřad rozhodl navýšit pokutu o 15 % základní částky. Skutečnost, že se účastník řízení v době spáchání deliktu nedopustil předchozího porušení soutěžních pravidel, zohlednil Úřad snížením pokuty o 2 % základní částky. Skutečnost, že účastník řízení napravil protisoutěžní jednání před vydáním prvního rozhodnutí o rozkladu Úřad zohlednil snížením pokuty o 20 % základní částky. Celkem tak za přitěžující a polehčující okolnosti Úřad zvýšil pokutu o 8 % základní částky.
74. Výsledná výše pokuty tak činí **39 778 397 Kč**, po zaokrouhlení na celé tisíce pak **39 778 000 Kč**. K tomu Úřad poznamenává, že pokuta představuje 0,056 % čistého obrátu účastníka řízení za rok 2005.

Nepoužití Zásad postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut podle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění

75. Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 10. 11. 2014 poukázal na povinnost Úřadu aplikovat v nyní vedeném řízení Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut podle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění (dále jen „Zásady“), pokud by jejich aplikace byla pro účastníka řízení příznivější např. co do výše případně ukládané správní sankce.
76. K tomu Úřad uvádí, že při ukládání pokuty účastníku řízení není povinen ani oprávněn Zásady aplikovat, a to ani v případě, že by jejich aplikace byla pro účastníka řízení výhodnější. Zásady coby „soft law“ nepředstavují právní úpravu, kterou by jinak Úřad měl povinnost zkoumat z hlediska posouzení možné příznivosti pozdější právní úpravy pro hodnocení jednání účastníka řízení; tuto skutečnost vyjádřil předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R316/2012/HS-23946/2012/320/HBa ze dne 19. 12. 2012, což bylo potvrzeno i v rozsudku krajského soudu č. j. 62 Af 14/2013-296 ze dne 23. 10. 2014. Dále je třeba doplnit, že k publikaci Zásad přistoupil Úřad v dubnu 2007 a dle bodu 2. tohoto dokumentu se jimi bude Úřad řídit ve všech správních řízeních zahájených po dni jejich publikace. V daném případě pak vzhledem k tomu, že správní řízení bylo zahájeno v listopadu roku 2005, tedy více než

rok před publikací Zásad, nemůže být u účastníka dáno legitimní očekávání v tom smyslu, že by byly Zásady při ukládání pokuty v tomto řízení aplikovány.

77. Zde je nutno podotknout, že účastník řízení požadoval¹², aby Úřad při stanovování případné sankce za porušení soutěžních pravidel vycházel z obratu společnosti RWE realizovaného mimo skupinu, tedy nezapočítal do výše obratu in-house dodávky. Úřad však při stanovování sankce postupoval v souladu s rozhodovací praxí¹³ z období před vydáním Zásad, kdy při stanovování sankce vycházel z čistého obratu soutěžitele.

Posouzení zákonného maxima výše pokuty

78. Z důvodu časového odstupe do nového rozhodování o výši pokuty zkoumal Úřad, zda pokuta ve smyslu díkce § 22 odst. 2 zákona nepřevyšuje zákonem stanovenou maximální výši pokuty 10 % z čistého obratu účastníka řízení za poslední ukončené účetní období před vydáním tohoto rozhodnutí Úřadu. Tímto je rok 2013; Úřadem zjištěný a z daňového přiznání účastníka řízení ověřený čistý obrat za rok 2013 činil **196 022 803 000 Kč**. Pokuta vyměřená ve výši **39 778 000 Kč** tak představuje cca 0,02 % čistého obratu za rok 2013. Uložená pokuta nedosahující ani 0,1 % čistého obratu za poslední ukončené účetní období zákonnou maximální hranici nepřekračuje. Pro úplnost lze dodat, že zákonná maximální výše pokuty není překročena ani ve vztahu k čistému obratu účastníka řízení za rok 2005, neboť pokuta představuje cca 0,056 % jeho výše.

Přiměřenost pokuty vůči celkové majetkové situaci účastníka řízení

79. Dále je Úřad povinen vždy zkoumat, zda je účastník řízení s ohledem na svou aktuální celkovou majetkovou a finanční situaci schopen pokutu uhradit, resp. zda ukládaná pokuta nemůže být považována z tohoto důvodu za nepřiměřenou či likvidační.
80. Z předložené účetní závěrky účastníka řízení za rok 2013 Úřad ověřil, že účastník řízení dosáhl kladného provozního výsledku hospodaření ve výši 27 791 016 000 Kč i kladného výsledku hospodaření za běžnou činnost ve výši 24 037 985 000 Kč. Z rozvahy pak ověřil, že celková aktiva dosáhla 94 820 334 000 Kč a celkové závazky se pohybovaly v úrovni 25 519 392 000 Kč, přičemž podíl cizích zdrojů na celkových pasivech je 39 %.
81. Úřad tak uzavírá, že za této situace pokuta není nepřiměřenou a nemůže být ani považována za likvidační.

Přiměřenost pokuty dosavadní rozhodovací praxi Úřadu

82. Při uložení pokuty byla Úřadem respektována i zásada nediskriminace. Výše pokuty je porovnatelná s pokutami uloženými v obdobných případech porušení zákona, s přihlédnutím

¹² Viz strana 3151 správního spisu.

¹³ Srov. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S1/03-1263/2012/810/ŠVI ze dne 17. 10. 2012.

ke konkrétním podmínkám, jimiž se toto správní řízení ve věci odlišuje od jiných obdobných případů řešených Úřadem. Jak je výše uvedeno, uložená pokuta představuje 0,056 % čistého obratu účastníka řízení za rok 2005. Ve vztahu k čistému obratu účastníka řízení dosaženému za poslední ukončené účetní období 2013 činí cca 0,020 %. Krajský soud v rozsudku č. j. 62 Af 49/2010-449 ze dne 24. 3. 2011 uvedl, že z úřední činnosti je mu známo, že výše ukládaných pokut Úřadem ve věcech zneužití dominantního postavení zpravidla nepřesahuje 0,33 % čistého obratu. K tomu Úřad uvádí, že za zneužití dominantního postavení byla např. společnosti Linde Gas, a.s. ve správním řízení sp. zn. S 199/2002 uložena pokuta, která činila 0,3 % čistého obratu, ve správním řízení sp. zn. S 127/04 byla společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. uložena pokuta, která činila 0,33 % čistého obratu.

83. Úřad tak uzavírá, že pokuta uložená účastníkovi řízení v tomto řízení nevybočuje z úrovně pokut ukládaných Úřadem za typově obdobný delikt v období blízkém době spáchání deliktu účastníka řízení. Její úroveň tak mohla být pro účastníka řízení dostatečně předvídatelná. Úřad tak neporušil zásadu legitimního očekávání při stanovování výše pokuty.

Lhůta pro uložení pokuty dosud neuplynula

84. Při ukládání pokuty musí být rovněž najisto postavena otázka plynutí lhůty pro uložení pokuty. Dle § 22 odst. 5 zákona platí, že pokuty za protisoutěžní delikty lze uložit nejpozději do 3 let ode dne, kdy se o porušení zákazu nebo nesplnění povinnosti stanovených tímto zákonem Úřad dozvěděl, nejpozději však do 10 let, kdy k porušení zákazu nebo nesplnění povinnosti došlo. Běh těchto lhůt se v důsledku účinků § 41 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, po dobu soudního řízení staví.¹⁴ K tomu Úřad uvádí, že prokazatelný okamžik ukončení předmětného správního deliktu byl stanoven ke dni 10. 8. 2006 (viz k tomu výše bod 36.). Od tohoto okamžiku se stanoví počátek běhu subjektivní i objektivní lhůty.¹⁵ Žaloba ve věci byla podána dne 11. 5. 2007 a soudní řízení bylo pravomocně skončeno dnem 2. 4. 2014, kdy nabyl právní moci (poslední) rozsudek NSS ze dne 28. 3. 2014. Z uvedeného rozboru je tudíž jednoznačně patrné, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí subjektivní ani objektivní lhůta dle § 22 odst. 5 zákona neuplynula; jsou tak nadále splněny zákonné podmínky pro uložení pokuty účastníkovi řízení za porušení § 11 odst. 1 zákona.

Zákaz deliktního jednání do budoucna

85. Jak plyne z § 11 odst. 3 a § 21a odst. 1 zákona, zjistí-li Úřad při výkonu dozoru nebo z jiného podnětu, že došlo ke zneužití dominantního postavení dle § 11 odst. 1 zákona, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede a takové jednání do budoucna zakáže. Výrok týkající se zákazu deliktního jednání do budoucna je tedy obligatorní součástí rozhodnutí.

¹⁴ Viz rozsudek NSS ve věci č. j. 5 Afs 7/2011 - 619 ze dne 29. 3. 2012: „Dle názoru zdejšího soudu je § 41 s. ř. s. aplikovatelný i v případech ukládání pokut dle § 22 odst. 5 zákona. Shodně s žalovaným je třeba zdůraznit, že pokud by do běhu prekluzivní lhůty bylo započítáváno řízení před soudem, stačilo by účastníkům správního řízení iniciovat soudní řízení, dosáhnout prekluze a vyhnout se tak následkům za spáchaný delikt.“

¹⁵ Viz rozsudek NSS ve věci č. j. 5 Afs 7/2011 - 619 ze dne 29. 3. 2012.

86. Úřad v této souvislosti připomíná, že třetím rozsudkem KS byla zrušena výroková část I. bod 3. prvního rozhodnutí o rozkladu, kterým předseda Úřadu účastníku řízení jednání popsané ve výrokové části I. bod 1. a I. bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu do budoucna zakázal. V druhém rozhodnutí o rozkladu pak druhostupňový orgán zavázal orgán prvního stupně k tomu, aby případné prokázané protisoutěžní jednání do budoucna zakázal, a to i ve vztahu k již pravomocně deklarovanému porušení ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu.
87. Z výše uvedených důvodů Úřad tímto rozhodnutím vyslovil do budoucna zákaz jednání popsaného ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu.

Námítky účastníka řízení

88. Poté, co byla druhým rozhodnutím o rozkladu vrácena věc k dalšímu řízení orgánu prvního stupně, byl účastník řízení Úřadem vyrozuměn o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům. Účastník řízení byl seznámen s kompletní spisovou dokumentací ke správnímu řízení sp. zn. S 53/05 dne 9. 12. 2014, přičemž Úřad stanovil lhůtu pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí do 18. 12. 2014.
89. Úřad dne 22. 12. 2014 obdržel vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí, kde uvedl, že dle jeho názoru je delikt specifikovaný ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu nesprávný a nezákonný, když je v něm zejména nesprávně konstatován rozsah protiprávní činnosti účastníka řízení a jsou v něm i nesprávně vymezeny subjekty, kterým mělo být toto jednání na újmu, tj. když uvedený výrok prvního rozhodnutí o rozkladu konstatuje spáchání skutku, k němuž ve skutečnosti vůbec nešlo.
90. Dále účastník řízení uvedl, že Úřad nedoplnil správní spis o žádný důkaz, který by prokazoval jednání účastníka řízení uvedeného ve výrokové části I. bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu, natož o důkaz, který by prokázal účinky tohoto jednání na hospodářskou soutěž či způsobení jakékoli újmy
91. Úřad k námitce týkající se nesprávnosti a nezákonnosti deliktu specifikovaného ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí uvádí, že se již k této nemůže vyjadřovat, a to s ohledem na skutečnost, že uvedený delikt byl pravomocně potvrzen v prvním rozhodnutí o rozkladu a následně potvrzen třetím rozsudkem KS. Úřad pro úplnost dodává, že v tomto správním řízení se již nerozhoduje o spáchání správního deliktu – rozhodnutí o tom je již pravomocné, ale toliko o jeho následcích, zejména o výši pokuty.
92. Vzhledem k tomu, jak Úřad rozhodl ve výroku 2. a 3. tohoto rozhodnutí, považuje Úřad za nadbytečné vyjadřovat se k námitce týkající se deliktu uvedeného ve výrokové části I. bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu.

Náklady řízení

93. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníku řízení povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou, pokud vyvolal správní řízení porušením své právní povinnosti. Výši paušální částky stanoví § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Dle zmíněného ustanovení vyhlášky činí paušální částka nákladů 1 000 Kč, přičemž ve zvláště složitých případech se zvyšuje o 1 500 Kč.
94. Úřad v rámci tohoto správního řízení o uložení pokuty za správní delikt spočívající v porušení § 11 odst. 1 zákona a porušení čl. 82 Smlouvy ES účastníkem řízení, konstatuje, že je splněna podmínka daná v § 79 odst. 5 správního řádu pro uložení náhrady nákladů správního řízení účastníku řízení. Výši paušální částky stanovil Úřad na 1000 Kč.
95. Náklady řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada se provede na účet Úřadu vedený u České národní banky v Brně, číslo účtu 19-24825621/0710, variabilní symbol 2005000053.

Závěr

96. Po náležitém zvážení všech výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že za porušení § 11 odst. 1 zákona a porušení čl. 82 Smlouvy ES, popsané ve výrokové části I. bod 1. prvního rozhodnutí o rozkladu, uložil účastníku řízení pokutu ve výši 39 778 000 Kč a zároveň toto jednání do budoucna zakázal.
97. Uloženou pokutu je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě uvedené ve výrokové části 1. tohoto rozhodnutí, tj. ve lhůtě 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada se provede na účet Celního úřadu Brno, číslo účtu 3754-17721621/0710, variabilní symbol - identifikační číslo účastníka řízení.
98. Na základě provedeného dokazování (viz výše body 29.–31.) nebylo nepochybně prokázáno, že se účastník řízení dopustil porušení § 11 odst. 1 zákona a porušení čl. 82 Smlouvy ES popsaného ve výrokové části I. bod 2. prvního rozhodnutí o rozkladu, a proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části 4. a 5. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení dle § 152 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 83 odst. 1 a § 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad, o kterém rozhoduje předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rozklad se

podává u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný a přípustný rozklad má odkladný účinek.

otisk úředního razítka

JUDr. Michal Petr, Ph.D.
místopředseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže
pověřený řízením Sekce hospodářské soutěže

Obdrží:

JUDr. Pavel Dejl, LL.M., Ph.D., advokát
Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
Jungmannova 745/24
110 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy